

Israëlzondag

- * lied ps. 122: 1 en 3
- * stil gebed
- votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw is en trouw blijft en niet laat varen de werken van Zijn handen.

Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de gemeenschap met de Heilige Geest.

- * verootmoedig.: * *de wet door Jezus samengevat in Matt. 22: 37 – 40*
* *tegen de achtergrond van het niet kunnen volbrengen van de wet las men in Israël op Grote Verzoendag Ps.130*

lied ps. 130: 1 en 2

- * genadeverk.: * *in het oude Israël gold: Lev. 16: 21 en 22*
* *voor ons, dankzij het kruis, wat er staat in Rom. 10: 13*

- * dankzegging: * *als dankzegging zingen wij:*
- lied ps 130: 3 en 4

- * gebed om de H. Geest
- * bijbellezingen: O.T. Ezech. 37: 1 - 14
N.T. Matt. 24: 32, 33 en Rom. 11: 11 – 26a

- * lied 41: 1 - 5
- * preek n.a.v. Rom. 11; 24
- * lied ps. 87: 1 - 4

- * gebed/voorbede
 - * slotlied 300: 1, 2 en 6
 - * zegenbiede
- collecte**

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God de Vader
en de troostvolle gemeenschap van de Heilige Geest is met ons allen.***

Het Joodse volk en in het bijzonder sinds 1948 de staat Israël is een feitelijkheid waar geen mens om heen kan! Het is *een absoluut gegeven!*

En wie enigszins de moeite doet en kijkt naar de historie van dit volk !tot vandaag! zal Israël *een wonder* moeten noemen.

Er is geen volk dat binnen de geschiedenis van de volken *zoveel geleden heeft en zo vaak met uitroeiing is bedreigd*. Een volk getekend door lijden, een lijden dat - *profetisch gezien*, ondanks het vredesgeroep van onze tijd – zelfs nog tot een gruwelijke climax moet komen!

Bij miljoenen vermoord – toch gegroeid!, verstrooid – toch gebleven met een eigen bewaarde identiteit tot in het spreken vandaag, van wat wij noemen: een dode taal, *Hebreeuws* precies zoals de profeten hadden voorzegt!

Het gegeven van haar bestaan, ondanks Palestijnse en Arabische dreiging, (nog steeds) heeft iets te zeggen – te verkondigen!

Israël: een teken van hoop – dwars door lijden en gaskamers heen, getuigt nog te leven!, en hoe! Wat is het geheim? Wat maakt dit volk tot wonder?

Haar identiteit, die uitdrukking vindt in het bewustzijn een bijzonder volk te zijn! **“Uitverkoren!”** Gods Volk!

Dat deed David in 2 Sam. 7 zelfs zover gaan, dat hij daarachter een uitroepeteen plaatste met de woorden: *wie is gelijk uw volk, gelijk Israël?*

Israël: Gods volk, Gods **oogappel**, Nieuw Testamentisch **onze oudste broer**, de edele olijf waarin wij geënt zijn.

Het is goed om eens in vogelvlucht door haar geschiedenis te gaan:

* daar wordt een man door God geroepen uit een land dat wij nu

kennen als Irak, uit een cultuur die hoog ontwikkeld was, uit een familie die ondanks die hoge ontwikkeling meerdere goden vereerde: **Abram**.

“Ga uit uw land en uit uw maagdschap en uit uws vaders huis – waar naar toe? – naar het land dat Ik uw wijzen zal – waarom? – Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen... en met u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend zijn...” – wie kent deze woorden uit Gen. 12 niet.

* En dan zien we Izaak, Jacob en dan ontstaat *vanuit de belofte aan Abraham*, via Izaak en Jacob dat volk in Egypte, waaruit God ze moet verlossen middels Mozes, de man die bijna aan het eind van zijn leven een opmerkelijk lied zingt (Deut. 32: 8 en 9): *toen de Allerhoogste aan de volken hun erfenis toedeelde, toen Hij de mensenkinderen van elkaar scheidde (NB!!), toen heeft Hij de grenzen van de volken vastgesteld naar het aantal der zonen van Israël!* Hier zingt Mozes zoveel als: *Israël is en zal het middelpunt van het wereldgebeuren zijn (het hart van Gods verlossingsplan voor de wereld!).*

* Dat Israël (het Abraham beloofde nageslacht) trekt dan het aan Abraham beloofde land in met zich meenemend de door Mozes voorgestelde *vloek en zegen* (Deut. 28) inhoudend: *houdt u aan God en Zijn Woord en u wordt gezegend; doe dat niet en ervaar de vloek = verdreven worden uit het land, ballingschap!*

* We weten hoe het gegaan is, ze kwamen in de ballingschap. *Maar, via Mozes en de profeten had God beloofd dat als ze zich zouden bekeren, ze terug zouden komen in het beloofde land – God zou de aan Abraham gegeven belofte voortzetten.*

* En zo openbaart zich op een zeker ogenblik de God van Abraham, Izaak en Jacob in Christus aan Israël dat inmiddels alweer een aantal eeuwen uit de vloek – *de ballingschap* – in het beloofde land woont. In Christus wil God de aan Abraham gedane belofte in Israël gestalte geven.

* Dit Israël, dit volk dat naast dat het in de Bijbel vergeleken wordt met *een wijnstok en een olijf* ook vergeleken wordt met **een vijgenboom**, deze vijgenboom wil God in Christus niet! En als God zoekt naar vrucht dan vindt Hij niets dan loof! Ze blijkt een onvruchtbare vijgenboom, een volk dat dient met de lippen (veel loof!), maar niet met het hart – geen vrucht geeft.

En dan zegt god: *zie het is nu al drie jaar dat Ik vrucht aan de vijgenboom kom zoeken en Ik vind ze niet!* Herkent u het? Jezus, drie jaar in Israël, de vijgenboom. Daar staat Hij voor een onvruchtbare vijgenboom die representatief was voor Israël – Hij vond er niets aan dan alleen bladeren! *En Hij zeide tot hem: nooit groeie aan u enige vrucht meer, in eeuwigheid!* (Eeuwigheid, een door God qua duur te bepalen tijdsbestek.) *En terstond verdorde de vijgenboom.* Hij werd niet *omgehakt*, alleen maar voor een tijdperk (eeuw) uitgeschakeld!

* En dan? Dan komt het heil naar de heidenen en vervult God in aanzet het tweede deel van het aan Abraham gegeven woord: *met u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend zijn!* En **het** markeringssteken hier is **het kruis!**; de gemeente, de kerk ontstaat. En Israël?

Overeenkomstig de profetie van Jezus – God zelf - werd Israël opnieuw vanaf 70 na Chr. verstrooid onder alle volken en zodra de kerk zich settelde, begon zij Gods handelen met Israël als afgedaan te beschouwen. David's uitroepeteen, Mozes' lied en al de profeten zag zij niet meer. 't Was uit met Israël – de kerk was nu het Israël van God, *het geestelijk Israël*. Al de beloften in de Bijbel waren voor

de kerk, alle oordeel en vloek voor Israël. Máár...
een enkeling waagde het van deze visie af te wijken, zoals bijvoorbeeld in het begin van de vorige eeuw een Johannes de Heer die dan met zijn "zoeklicht" door de letterlijk *heersende* theologie als vreemd, excentriek omstreden werd beschouwd en omschreven.
Het was zoals de kerk het zag, beter, de theologen van toen.
En toch luisterden velen naar wat hij te zeggen had...

Daar zit, probeer het even voor u te zien!, (zelfs ver voor Jezus komst op aarde!) een wat wonderlijk figuur, verbannen naar Babel!, voor zijn tent. Een omstreden, volgens de theologen van zijn tijd, excentriek man en dát om wat hij vertelde... en toch kwamen zijn landgenoten naar hem luisteren, naar... *Ezechiël*.

Wat hij vertelde sprak aan, 't klonk ergens zo waar! Het was dan ook Gods Geest die via deze profeet met betrekking tot het volk Israël de *telelens* richtte op de toekomst – de toekomst van het met de vloek geconfronteerde Israël. En wat ziet Ezechiël zoal? Ondermeer datgene wat we zojuist lezen. Een opmerkelijk visioen dat qua inhoud haast bij een kampvuur verteld zou kunnen worden; 't heeft ergens iets rillerigs: *een dal vol dorre doods-beenderen*.

*** **Ziet u ineens die flits er tussendoor?** Jezus staande voor Israël, de onvruchtbare vijgenboom – ze *verdorde*, dorre doodsbeenderen.

't Gaat over hetzelfde!

Ezechiël ziet ze in grote menigte door het dal verspreid liggen... verstrooid in 70 na Christus over heel de aarde... tussen al de volken. Wat waren ze dor – Hitler hielp een handje mee, de holocaust! – doodsbeenderen.

Menskind, kunnen deze beenderen herleven?

En dan gebeurt er wat!, terwijl Ezechiël profeteerde, wordt een geruis hoorbaar, een beweging zichtbaar... beenderen voegden zich aanéén zoals ze bij elkaar hoorden..., er vormt zich een skelet dat uiteindelijk na met vlees bedekt te zijn, tot leven zal komen!

*** **Ziet u ineens die flits er tussendoor?** Jezus staande in Israël, de vijgenboom, Jezus die zegt: *Let op de vijgenboom! Wanneer zijn hout reeds week wordt (er een aanzet is tot leven!) en de bladeren doet uitspruiten, weet gij...* en dan plaatst Jezus ons aan het einde van... **de eeuw**, het einde van de geschiedenis... *dan weet gij daaraan dat de zomer nabij is!*

* Ineens schiet hier Paulus naar voren, haakt in op Ezechiël en Jezus en koppelt met wat hij zegt terug aan de belofte van God aan Abraham met betrekking tot *Israël, de vijgenboom én de volken...*: Rom. 9 tot en met 11!

Paulus plaatst zo weer David's uitroep teken en neemt Mozes' jubellied over, zo van: *God laat de draad (van Zijn verbond) nooit los! God die onvoorwaardelijke beloften van eeuwige zegeningen deed aan de aartsvaders, houdt zich daaraan!*

Als God dat niet deed, wat is dan de waarde van Zijn verbond (van zowel het oude als het nieuwe, beide betrokken op Dezelfde zaak!).

Ezechiël, Jezus en Paulus raken hier elkaar.

Samen zien ze, dwars tegen de theologie van Israël vroeger en de kerk van het begin van de vorige eeuw tot soms zo af en toe nog van nu in, dat God doorgaat met... *de Vijgenboom*, al zong en zingt soms de kerk psalm 105 als slaande op zich!: *het verbond met Abraham zijn vriend, bevestigt God in de woorden van Ezechiël en Paulus en in de woorden en daden van Jezus van kind tot kind.*

De mens mag proberen in antisemitisme of in een vermeend christelijk gelijk een streep te kunnen en mogen zetten *door* Israël, maar...

*God zal Zijn waarheid nimmer krenken
en eeuwig Zijn verbond gedenken.*

Wij leven in een geweldige tijd: *een skelet heeft zich gevormd vanaf 1948, meer en meer met vlees begroeid*. Die genoemde Johannes de Heer hoorde in de geschiedenis de eerste ritseling van de beenderen en zag – **voorzag** -, binnen een generatie de vervulling van Ezechiël's woorden, al verklaarde de theologie hem voor dwaas...

Wij zien het:

Israël, de vijgenboom – er vormde zich vlees en spieren en nog even – *zo waar Gods beloften zijn, Palestijnen of geen Palestijnen, islam of geen islam – het Leven* zal er weer inkomen!

Paulus geeft voor wat dat betreft de markering aan, het wanneer: *het levenloze duurt tot? totdat "de volheid der heidenen binnengaat"*.

*** **Ziet u ineens die flits er tussendoor?** Jezus, die in de rede over de laatste dingen sprak over: *eerst moet aan alle volken het evangelie verkondigd zijn...* Wist u dat dit afliep? Dat dit bijna gebeurd is? Ruim 84% van alle bewoners van de aarde kunnen via media het evangelie horen! De zendingsorganisaties (en dan doel ik op de *geloofszending!*) zijn bijna overal geweest! **Het hout wordt week...!**

Meer en meer begint de kerk te onderkennen dat Gods beloften aan Israël – het feitelijke volk – **ja en amen** zijn, de eerste was daarin de Herv. Kerk, maar nu ook de Geref. Kerk – 't is Israël-zondag!, en toch!... moge de theologie, mogen de theologen... nóg minder oog voor haar eigen gelijk en nog véél meer oog voor Gods gelijk – **HET WOORD** – krijgen.

Paulus zegt in deze met het oog op de verwezenlijking van Ezechiël's visioen:

Wees niet hoogmoedig, maar vrees

let dan op de goedertierenheid van God en Zijn gestrengheid!

De profetie ademt de Geest van Christus en is werkelijkheid geworden en werkelijkheid aan het worden (let op de tekenen van de tijd!). We ontdekken hier in (aan) Israël (*en ze is ons tot lering!!*):

- a) de realiteit (het bewijs) van God
- b) Zijn liefde
- c) Zijn (nooit te vergeten) strengheid.

In 1948 is er een zandloper omgekeerd: **de zomer is nabij!** *De wederkomst van Christus, de komst van Zijn Rijk!*

En Israël? Johannes de Heer schreef:

*er is in de wereld een Jodenprobleem dat tegelijk met het ontstaan van dit volk in het leven geroepen is – **een probleem waarvan de achtergrond is de redding van de wereld** – vooral in de laatste tijd (**onze tijd?!**) zal Israël hoe langer hoe meer een "wereldvraagstuk" worden; want Gods Woord leert ons dat juist het Jodenprobleem straks het criterium zal blijken te zijn bij... de grote eindstrijd van de volken in **Armageddon**.*

Israël, Gods klok die de minuten van de eindtijd wegtikt – is dit volk niet (en hoe wist Joh. De Heer dit zover vooruit?? - geen Nostradamus!!) is dit volk niet steeds weer (juist ook nu weer!) het **brandpunt** in de wereldgeschiedenis? Dit volk komt tot leven als het straks bij de wederkomst van Christus zal erkennen *wie ze doorstoken hebben* en dát Israël zal gans behouden worden!

't Is bijna zover – nog is er *genadetijd* voor de heidenen (de volken – **u, jou en mij!**). Wat een God hè?! Wat een liefde! Wat een betrouwbaar Woord die Bijbel! Is er iemand die dat durft ontkennen – zie dit *teken van de hoop!*

Bid Jeruzalem vrede toe!, de stad waar menig staat zich aan zal vertellen, de stad waar straks de strijd om zal losbreken, de stad waar uiteindelijk straks de troon van God in Christus centraal zal staan en niet een el-aksamoskee.

God geeft Zijn eer aan geen ander!

Lo Ammi, niet mijn volk wordt weer Ammi, mijn volk.

Bid heil toe aan dit Vredesoord, de kerk? NEE!, Israël met Jeruzalem – onze oudste broeder. Ben ik mijn broeders hoeder?

Bid: dat Israël zal weten dat God Zijn Zoon én tot Here en tot Christus gemaakt heeft... de gekruisigde Jezus – onze Heiland..., de komende Koning... die u, jij toch persoonlijk hebt aangenomen?

Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de echte olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur op hun eigen olijf geënt worden...

En wie is gelijk u..., o God van Israël.

Amen.